

Table with 2 columns: 'ბაჟითი ღირს:' and 'ბანკი'. Rows show prices for various items like flour and oil.

ივერია

რედაქცია: ნიკოლოზის ქუჩა, 21. ტფილისი. ბაზიონის დასახლებულად და განცხადებით დასახლებულად უნდა მიმართონ რედაქციას და წერა-კითხვა განაგრძონ. საზოგადოების განცხადებით. ფასი განცხადებისა: ჩველებრივი სტატიის პირველ გვერდზე— 15 კაპ. მეორეზე— 10 კაპ.

„ივერიის“ ტელეგრაფი № 227.

„ივერიის“ ტელეგრაფი № 227.

„ივერია“

გამოვა 1896 წელსაც იმავად პრინციპით, როგორც წინადა.

გამუთის დაბარება შეიძლება შემდეგის ადრესით:

ტფილისი, „ივერიის“ რედაქციის ნიკოლოზის ქუჩა, 21.

ქართულთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების განცხადებით, სახალისო ქუჩა, ნანკის ქარავანში.

საფოსტო ადრესი: ТИФЛИСЬ, Редакция „ИВЕРΙΑ“.

გზაუბრული მუთისის პირველ-დასახლების სამხრეთ-დასავლეთი ლიბლის ანთი აქცხვებს, რომ ამ სკოლაში მოსწავლეთა მისაღები ეგზეამენტები დანიშნულია ოქტომბრის 16-ს და 17-სა დღეს.

პუბლიკაციის გეგმის შედგენა ი. ვიხინიძის და მანის ძ. და ილიაჩინიძისათვის.

ბიჭულაძე, ქუჩა, სახლი კარაუხისი, 79. ავადმჯდომებს მიიღებენ დღის 9-5 და საღამოს 4-7 საათამდე.

ფელეტონი

როსტოვ ბადრად მწიათობი მივარეცის კამარანდ გაღატაკებდა და მისი შუქი, ვაზარუნებულთი, ლუჯუ ჰორიზონტული შეთანხმდება; ოდეს ბულბულის სტენჯ-სიმღერა ჰაერში წახად ვაიყვაროლებს, როს საღამოსის სურსი კეთება მთისა მივარებულნი შეიბრალებს; ოდეს მთის წყარო შეგრებულთ, კვლავ გზას გააპახს, ვადრჩობილებს, და ტყე ნიათი გაღვიბულთი, შეიშენებულთ, ვაიზობილებს; ოდეს მტრისაგან გადამხვეული კვლავ ეღობება თვის ჩაგროვ მხარეს და როს სწელოთ, შუქს მოკლებული კვლავ დანიხავს შუქსა და მივარეს, მანში მუც, ჩაგროვს, სვეთისა ნისლითაივად შეწყდება, მუსიკე შპრობდება; და იმეტივი ავიტოლებულთი ჟუღღუს ველში მიღრინებდება ამ იმედილი გატყუებულთი სურსი მხარისა, მუვილად სტყვებს გულთი ნეთულ რუფულით იმედილ ესა; ჩენდა იმა დროს მოვლენებულთი?.

სახლის ცხობამიღვან. III) საზღვარ-გადასული ამჟამინა-კომპრობაშია სამავალდობი არ იყო ჰეღვია; „ლატა-ყარბიანი გლხებუ-ნებთან“ ლაბარის არ იყდებდა, თაღ-დაღებულთ არ გაივლიდა და იმისი

წინაშის გამომცემელ ქართ-ველითა ახანავანობის გამომცემაში აქცხვებს, რომ 25 სექტემბერს, საღამოს 7 საათზე, დანიშნულია ახანავანობის საზოგადო კრება განახლებულ შემდეგის სავენებისა:

- 1. ანგარიში ქართულთა ახანავანობის მოქმედებისა 1894 წელსა. 2. მოსჯენება სარგებოთ კომისიისა 1894 წ. ანგარიშის შესახებ. 3. სავარსებო ანგარიში (სტეტი) შემოსავლისა და გასავლისა 1895 წ. კრება იქნება სათავად ახანავარ ბანკის ოქმბაზე.

მოხვედრენარა პირხმული სახეგულად ვერაშროლით იყო გავსილი და ქარხანიცა ატარატყებულთა; — მანხილეთ კი, როცა ახლად მიკაცდულ შუქს ველოვდა შაესის ძეგლი დათაუბულთი. ერთს სევათის ღმესე, როცა მივლი სოფლის მუშა-კაცები და დედაკაციბ კალომებუ იყენენ, და დახარჩენენ ტეხილად ტინათ სოფელში, ზაქარაბის თაბაწინ შეიქმნა, სახარული ღირალი; — ვიწვევ!.. ვინა ხაზით ქრისტიანი, ვაიშველდებო!.. გუფულთებინა გამოკვედნენ მხეთ-რობაზე დარხაზედან ზაქარაბის უტყარისი რძობები, მეზობლის დედა-კაციბ და არო იეთო, რა მოვიდა დაბაო, ქათხალომებუ ბნელში. პივლიცა და ზაქარა თა: პირში ცენა-ლილითა მივებდენ: — ადვილუქ-ნიითი!.. ქუღარება სახლის აკოქო გავცხვებოთ, ამაღლებული ხანჯლებითა თაბებ დავგვედნე, პირში ხელცა-ბოცები დავჭვრთოს, რაც ფული იყო, სულ ამოვლი ყუთადგან და ვაიქტყნოა!.. ეჟი ახა: ვაგდამბე!.. წაშობისებს აბიზრებულთა დედა-კაციბა და შუქს ივთი წივლითა ვილიანი კრამბოთ, რომ ძალი პატრონის ძივლიდა სწობდა და შივლი კოხობისი მუსკას დანეზავდას. მეორე დღეს ზაქარამ კეთი-ფრანა მძებნარ: ეგრე სვექო, მოვლენ მინდვრადან ექმენე მძებნი სა-შინდა და დარბანდებულთი და დღე-გრებულთი, პივლიდან თმა ვაიწყნა

კრებაზე დასწრება შეუძლიანთ მხოლოდ წერათი.

ს ვ რ ა თ ა ი

მეფე ერეკლე მეორისა, შოთა რუსთაველისა, ილია ჭავჭავაძისა, რაფეილ ერისთავისა და ეცნატი ნინოშვილისა.

ს ვ ა ს ე ბ ა: „წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებისა“ და წიგნების გამოცემელ ამხანაგობის მიზანობაში და ეორგი დემეტრისი ლიტერატორაში, განაოესკის ქუჩაზე.

ს ვ ა ს ე ბ ა: კარლონუ; მეფე ერეკლეს, ილია ჭავჭავაძისა და რაფეილ ერისთავის სურათები ექვსეტი ნივთი, შოთა რუსთაველისა და ეცნატი ნინოშვილისა ხუთ-ხუთი შაური. ილია ჭავჭავაძის სურათი თხელ ქალაქზე გეგმა ხუთი შაური. ნინოშვილისა— სამი შაური, რუსთაველისა, ერისთავისა და ერეკლეს სურათები თითო აბაზი.

ივანე ბოძამელიძისა და გიორგი ქუჩუმიშვილისა მოთავსობითი

ფიქვან გვტლი

ფიქვან გვტლისა და თუხუხისა. მატ-

და თა: პირში ცეხით დერფანში მი-ვედნისა მისის ღირალი: — ადვილუ-ნიითი!.. ჩამქოლდებო!.. მომკალითი-თი!.. ზაქარაბაძე თა: პირში წი-ფრანა, შუქად დაიკრთა ვულ-ხელი და მიორთა ძროხასათი ღირალი: ეგიმე, მტხოვრო!.. დივლანებნიითი!.. აბალითა ყელი გამოვივდა ხანჯ-ვალითი არ დამტოვ, წვეთი სისხლიც არ ვადნომვარებდა ბოლიზაგან ვი მეგეს!.. რალი მინდა თვეი კოცხალი, მინამ ჩენი ყელის გამაჭურვებს არ ეპოებო და ღირალითი ყელს არ ვა-შეოქრია!.. გულ-ამოქვადან მამბეც ვევი რამის გავიხსენებ, ბეგრისლუქსუ-ლებს და მეტი ჰქონების ვულ-მოკლე-ლებმა მწარედ დაღმენენ ზაქარა-ბის ახლ რამდენი ასი თუმანი იქნე-ზობდაო!.. — არ ვიცი, კაცო, დათ-ვულილი ხო არა მქინდა, ეგრე თობის-ხუთას თუმანდანი მეგვლენებ-დაო!.. — არს ამბო, მტო, მეტი არ იქნებოდა!.. — ახლადან იქნებო-და, სხვა რო სული იქით იყო, წლის-წელამდინ ჩენი სახლი ნალოთაბა, ნინშობა, კოქოწელი და ქელით არ-ღირდა და ცოცა ფული უნდაოა!.. ბოლის იმხედ გადვიდენ: ვინც ამ ზაფხულ ჩენი სოფელში ხუთი-ექვსი ნახლი გავტა, ჩენი ცეცხლ-ნი წლის ამასხმებულნი ისინი იყენებინ და რა გზით მივარებო, არიგის, არიგის და ბეგრის არიგის შემდეგ ქურდების ძებნის საქმე ზაქარაბის მიმდეს, და თითონარ სივ მიწვარისანერ ვაჭარეს ნოქრებულთ და-ბრბობოვითი ზაქარამაზობდას. ერთ დღეს ზაქარამ თავისი ცოლი ველაგის ჩემდა ჰქონა ქვეშაგებში: — რაში ჩავექო? — აუ თავითი რა მუ-თაბე ვიცი? — ჩემებუდ უახსება ვე-

ლის საწყობი იმყოფება ავკლის ქუ-ჩაზე, ივანე კახაკოვის შერობაში, № 93. (5—1869—3).

ახალი ამბავი

სასამართლოს გარდაწყვეტი-ლებით რაშეკვიის მკვლელობაში ბრალდებულ შემდეგი სახელი და-იკისრათ: ბნ ფრიდმანს სამუდამოდ მანდები მუშობა, ვიოი ნინიფისა და წირაკოვი 18 წელი მანდები მუშობა, სანდრა ნინიფის და ხუცი-ვეს 13 წელი, მანდები მუშობა, ხოლო ვაილი ნინიფიე სრულიად გამართლებულ იქნა.

გუშინ ქართულმა ექიმებმა ვა-უგვარეს პარის ვასტრის ნათესა-ვეებს სამშობრის დღებში.

ყარის მხარის ვასარუსებულად გიორგი ვანილოვის საინისტიტუტის აღმდროლა შემადგომლობა, რათა ხაზინიდან მიეტეს 14,620 მან. და 76 კუ, რომელიც უნდა მომხარვეს-ლოთისი რაინამოვლ საწავლებელ-

ლაგამ. — აა, კარგა მოგიხებხები, მოუწონა ზაქარამ. ა სუ მათენ ასი თუმანი გამოვიდა? — იეთობა ზაქარა-ბამ. — აქმდე ასი, და მწეული ცოლუ შეინიხე, მილია პასუხა. — უხლო ჩენ ის-და გვიდა, ვაყარს ნულად ვანებნებო? — არა, ვერ დარბე, ექვსი ვანებენ, წელიწადში მინც უნდა ვა-იაროს! — ვაფთხოვდა ზაქარამ, და ანგავრად ვაგონებამის ათას რა-ი-კებს ჩურულბენდენ ცოლ-მხარია. მთელი ზაქარაშვილების ოჯახი ანგად დარმწერელი იყო, რომ ვითომ მართლა ვილც ქურდებმა წა-იღეს იმითი ფული, და ის-კი იცოდნენ, თუ ათას სამასი თუმანი ზაქარას და პივლიგის თავე-ქუქ-ვი-და მუთაქაში. ათას ნირად გველა-ძობდა ზაქარია ძმების თავლების ასამბლედ: მითომ — რა როგორ იმ-და განკლებით ვეებ და ვანებენე ქურ-დებობა. — არს არს ამცემ უმოკლე-ნი ჩენს დროში მძე-კი მძისაგან, საღლა უწინდელი ხალხი და მძობა, ერთობა და სუყაროვანი, სიმპირულ და ვულ-მარბოლები, ნანუხა და პ-ტიონებდა. აი ეს უწინდელი ჩემო-ვადილუქსუ-მსველურობა კიდევ მისი უნებარესი მიხეტი, რომ დღეს ძმა მძისთან დღეა დგება, შვილი მამა-თან და დღე ვიწროვან. იყარბინან, თავთავდებინან, ეთამცხვებენ მი-სულ-ღირებულთ, კრამხარაბის სისხლს-საქმებენ და ათას ვაჭირვება-პირ-ვა-მისაგან წყურდებინან ყველაღობი დაწერილობებულები. ფულის ხაზივთის შემდეგ, პივლიე-ამ ისე გავდაკვა ერთმანეთის მიული ოჯახის რბალ-დემამიონების თავისი გველერის ცნით, რომ წელიწად-არ-კი გავგულ, ვაიყაროვანი, იმა-

თან საქალა კლასისა და მასწავლე-ბელთათვის ბინის ანებნებს.

როგორც ვაზ. სოფ. ობ. — ე ამბობს, საქართველოს სახელოა მხურეწრა საზოგადოების კრება ოქ-ტომბერში მოხდება. საზოგადოების ვიკე-პრეზიდენტის თანამდებობაზე კანდიდატთა თაე. ზაქ. გიორგი, ერის-თავის ასახებუნენ.

ვაზ. კარაკას — ატყობინებენ, რომ ტფილისის საქალაქოა წიდა ნინოს სასწავლებელში სამეცნიერო-კრ. სტაბილიზულ ოც-და-ოთხს სტე-ტივების კენკის ყრა არის დანიშნუ-ლით.

ეგრბო კომისიამ, რომელიც შესება უმუშელის ბოძამებით 1888 წელს გამოსაკვლავდა, სკრაოვლის გზების მნიშვნელობის, სკრაოვლის გზების, წარმოსაქეის ბზრია, რომ გზას ყუბანის ოლქადან გუბერისა ყულ-ხელ სუბსიდიეც იმის დროს დიდი მნიშვნელობა ექნებოდა. ამ გზითა რ-ღირებენ სუბსიდიეც საგზაზღს და იმი-სათვის სხვა სკრაოვ მასსოვით. მი-უხვად ამის ის გზა ვერცა რიგა-და-არ არის ვაგეოვებული. ეხლა ვა-

ბნდენ ყველანი. ვაიყარენ შვილი ძმანი შვილ წი-ლად და ვაიყვებს რაც რაც ჰქონდათ ურბა-მობარევი. ზაქარამ ძველი სახ-ელი მიძებს არგუნა, თითონ თავის წილში ნარგებ მინავანების თაბში მალაქოვანი მუშენიანი ორნასათუ-ნიანი ქეთიკარის სახლი წამოქონა და იმითი დასახლდა ცოლ-შვილით. მეორე წელიწადს ზაქარამ მან-ია, თავლა და ბეღელი აიშენა. მესამე წელიწადს თაბ-თავლიანი წი-სიანი ქეთიკარის სახლი წამოქონა და იმითი დასახლდა ცოლ-შვილით.

მეორე წელიწადს ზაქარამ მან-ია, თავლა და ბეღელი აიშენა. მესამე წელიწადს თაბ-თავლიანი წი-სიანი ქეთიკარის სახლი წამოქონა და იმითი დასახლდა ცოლ-შვილით. მეორე წელიწადს ზაქარამ მან-ია, თავლა და ბეღელი აიშენა. მესამე წელიწადს თაბ-თავლიანი წი-სიანი ქეთიკარის სახლი წამოქონა და იმითი დასახლდა ცოლ-შვილით. მეორე წელიწადს ზაქარამ მან-ია, თავლა და ბეღელი აიშენა. მესამე წელიწადს თაბ-თავლიანი წი-სიანი ქეთიკარის სახლი წამოქონა და იმითი დასახლდა ცოლ-შვილით.

ზაქარა ყველის გუვასავითი ვი-ტრის მასსახლობობად, მომპყრდა და თაბე დიდობდა. არ-კი ვადა სკრა-ოვი იყო: ქვეცა ჰქონდა და ვაიყარე, თაბში შემოსარევიც. ვერც სამცე თუმანს წყვილიწარე ღუჭარების ქრას იღებდა. სოფელში კიდევ ბეღელი და მესამე წელიწადს, რომელსა ზა-ქარის ვალი არა მპირათობდა თუ-მანი თეში რა ამბახთა და ამ შუე-რად, რის გარეცა — სოფლის ხეიწოქ-ვის? ეძახდენ ზაქარას. საყუაროვანი სასპირალი ღუჭარის მოგება, წიქტი-ლის მინდა, ეკნას-სულადის და ცხეარ-ძრობის შემოსავალი კიდევ სხვა იყო, ვარდა ათას წყაროდან შემოსავლი-

*) იხ. „ივერია“, № 202.